

[Hauch.]

kom det ikke til at virke paa samme Maade. Men at det skulde være et nyt Standpunkt, Landstinget indtager, kan den højtærede Landbrugsminister ikke mene, for vi indtog ganske det samme Standpunkt sidste Aar.

Det er opsigtsvækkende. Ja, jeg finder det meget opsigtsvækkende, at den højtærede Landbrugsminister og Regeringspartierne ikke vil fortsætte med den Udstykningsform, som de har saa megen Kærlighed til og saa megen Veneration for. De har jo Lejlighed til at fortsætte dermed. Vi har været villige til at stille alle de Midler til Raadighed, som de, saa vidt jeg da har erfaret, kunde faa i Sinde at forlange til Fortsættelsen af denne Udstykningsform. Men, den højtærede Minister og Regeringspartierne har ikke villet, og hvorfor har de ikke villet? De har ikke villet, fordi de ikke har kunnet faa gennemført en Form, som man nu har anvendt under Udstykningsform af Lens- og Stamhusjorden, og som fører til dette ganske simple, at de unge, der skal vælge mellem Brugsformerne, bliver stillet gunstigere, naar de vælger denne Form, end naar de vælger Selvejeformen. Det er det, vi fra Venstres Side er imod. Det har vi sagt rent ud. Men Venstre indtager ikke noget andet principielt Standpunkt, end vi hidtil har gjort.

Naar nu denne Strid skal afgøres — og den skal jo afgøres en Gang — erkender jeg, at Afgørelsen ganske rigtigt ikke falder her i Salen. Afgørelsen maa finde Sted ude i Vælgerbefolkningen, og vi indanker denne Sag for Vælgerbefolkningens Domstol med stor Fortrøstning. Der er blot een Ting, jeg vil bede den højtærede Landbrugsminister og de ærede Regeringspartier om. Naar de nu rejser ud omkring i Landet og fortæller, at der er sket en Revolution i Jordlovgivningen, fordi Venstre har nægtet at gaa med til at fortsætte Udstykningsform efter 4. Oktober-Loven, vilde det være meget ønskeligt — jeg synes for øvrigt ogsaa for deres egen Skyld — dersom de vilde tilføje, at naar denne Udstykningsform er standset, er det ikke, fordi Venstre har nægtet Midler til Udstykningsform efter 4. Oktober-Loven i Fremtiden, men saa er det, fordi Venstre har stillet nogle Vilkaar derfor, som Regeringen og dens Partier ikke vil gaa med til, og saa forklare Befolkningen, hvori disse Vilkaar bestaar. Men naar jeg erindrer den Forhandling, der har været ført i det høje Folketing, og den Forhandling, der har været ført her i Tinget, maa jeg tro, at det i nogen Grad vil komme til at knibe at faa Regeringspartierne til at forelægge Sagen for Vælgerbefolkning

gen i den Skikkelse, som jeg nu har omtalt, og som er den ene rigtige. Derfor tror jeg nok, det bliver nødvendigt for os, der har denne Anskuelse, at følge de Herrers Bevægelse ude i Landet med Opmærksomhed, idet vi er sikre paa, at naar Befolkningen faar Besked om, hvordan det sande Forhold er, vil den sige, ligesom vi siger: Ja, det skal dog vist ogsaa i Fremtiden være Selvejeformen, det er vist ikke rigtigt, at vi kommer ind paa en Besiddelsesform, hvorefter Staten efterhaanden kommer til at eje Jorden. Jeg forstaaer saa godt Socialdemokraterne; deres Stilling hænger sammen med deres almindelige politiske Syn mere, end den hænger sammen med Spørgsmaalet om Jordudstykningsform, og hvad der knytter sig dertil. At jeg derimod har uhyre svært ved at forstaa det radikale Partis Stilling, har jeg tidligere givet Udtryk for, og jeg skal kun for Fuldstændigheds Skyld gentage det her.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Tingets Medlemmer at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Lausten: Det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jepsen, Christensen) synes meget godt tilfreds med Udfaldet af den Afstemning, vi om et Øjeblik skal foretage. Jeg vil sige, at jeg som Sønderjyde er meget daarligt tilfreds med at komme hjem efter denne Rigsdagssamling og fortælle, at nu gælder de Begunstigelser, der er givet for, at Udstykningsform dernede kunde fortsættes, kunde forceres, ikke mere.

Jeg minder om, at det ærede 1ste tingvalgte Medlem forleden Dag forelagde et Forslag angaaende Udstykningsform i de sønderjydske Landsdele, et Forslag, hvorom jeg har hørt, at det er blevet færdigbehandlet i Udvalget, men nok for Resten ikke kommer videre. Ved den Lejlighed fremsatte den ærede Forslagsstiller nogle Udtalelser specielt angaaende Forholdene i Sønderjylland, som jeg gerne ved denne Lejlighed vil svare lidt paa. Man skal næsten være Sønderjyde for at kunne svare paa dem, man skal kende Forholdene dernede nøje, og da jeg har levet en Menneskealder i Sønderjylland ligesom Forslagsstilleren, det ærede 1ste tingvalgte Medlem, kan jeg vel nok have Lov til at udtale mig om disse Spørgsmaal. Den ærede Forslagsstiller udtalte, at alt andet end det Forslag, han forelagde, vilde vække Forargelse i vide Kredse af den sønderjydske Befolkning, og med „alt andet“ mentes selvfølgelig alt det, der ikke kunde dækkes af det Forslag, han forelagde, og der mentes ogsaa de nugældende Bestemmelser angaa-